

Szent Miklós püspök ünnepe

december 6.

December hatodika Szent Miklós püspök liturgikus emléknapja. Az igaz hit védelmezője és a szegények gyámolítója évszázadokon keresztül az egyik legnépszerűbb szent volt. Az ajándékozó szeretet, továbbá a hajósok, halászok, kereskedők, zarándokok és a férjhez menni vágyó lányok védőszentje.

Szent Miklós történelmi személy volt. 270 körül született Patarában (a mai Törökország területén). Szülei gazdag, istenfélő emberek voltak, akik sokat imádkoztak azért, hogy gyermekük szülessen. Az Úr meghallgatta kérésüket, és fiúgyermekkel ajándékozta meg őket. Miklós gyermekkorától kitűnt éles elméjével, őszinte hitével és engedelmességével. Szülei halála után jelentős vagyont örökölt, amelyet jó szívvvel osztogatott a szegények között. A mai napig ismert vele kapcsolatban a három leányról szóló történet, akik hozomány hiányában nem tudtak férjhez menni: Miklós titokban, az éj leple alatt pénzt dobott be számukra az ablakon keresztül.

Jóságának híre Myráig is eljutott. Később a város lakói őt választották püspöküknek. Miklós a rábízott egyházmegyét megfontoltan és bölcsen irányította. Híre ment életszentségének, bátorságának és a közbenjárására történt csodáknak. Egyes források szerint a 325-ben tartott niceai zsinaton is részt vett mint az igaz hit védelmezője – írta Arkadiusz Nocoń katowicei pap az apró jócselekedetek védőszentjéről.

350. december 6-án halt meg Myrában (ma Demre, Törökország). Évszázadokon át itt őrizték testét; az iszlám hódítás idején menekítették a dél-olaszországi Bariba. Erekyei mai is a dél-olaszországi város Szent Miklós-bazilikájában található.

„A jócselekedeteitek szolgáljanak számotokra alamizsnául” – írta egykor Szent Polikárp püspök, aki Szent Miklós előtt Kis-Ázsiának ugyanezen részén tevékenykedett. Szent Miklós püspök, az igaz hit védelmezője és a szegények gyámolítója évszázadokon keresztül az egyik legnépszerűbb szent volt. Lengyelországban háromszáz templomot szenteltek fel tiszteletére – többet, mint Szent Péternek és Pálnak együtt. Hírnevét egyszerű, hétköznapi jócselekedeteivel érdemelte ki. Nem volt sem vértanú, sem szigorú aszkéta, nem alapított rendet. Tetteit mindig titokban, a világ nyilvánossága elől elzárva hajtotta végre. Éppen e csendes és alázatos szentet tisztelték és szerették a következő korok nemzedékei, akik elzarándokoltak sírjához és közbenjárását kérték – fogalmaz Arkadiusz Nocoń. A hajósok, halászok, kereskedők, zarándokok és a férjhez menni vágyó lányok védőszentje.

A XIX. század második felétől Szent Miklós alakját kezdték eltorzítani: reklámszakemberek hada üzleti célból megváltoztatta a szent nevét és hazáját, megfosztva őt életszentségétől és püspöki öltözetétől. Különböző nevekké ruházták fel, mint Santa Claus vagy Téliapó, akinek a fején pomponos sapka van, és a rénszarvasok földjéről érkezik hozzánk szánkón. Szent Miklós történetének legnagyobb meghamisítása azonban személyének „áruba bocsátása” – hangsúlyozza írásában a katowicei egyházmegyei pap. „Mintha a jóságos püspökből – aki megtérésre buzdít és ajándékot osztogat – hirtelen a szemünk láttára egy nagyra nőtt törpét kreáltak volna, akinek alakja az egyre növekvő kereskedelmi igények kiszolgálására hivatott. Ezekben a napokban szó szerint találkozhatunk majd vele mindenütt: az utcán, a kirakatokban, a boltokban. Az ő képmása jelenik meg a csokoládékon, édességeken és a karácsonyfadíszeken. Nem, nem buzdít bennünket imára, alamizsnagyűjtésre, jó viselkedésre, egyedül csak a vásárlásra..., mert Santa Claus jobban gondoskodik a bevásárlóközpontok forgalmáról és bevételéről, mint a szegényekről...”

Ki ne emlékezne közülünk azokra a megható eseményekre, amelyeket gyerekkorunkban december 6-án, Mikulás ünnepén átéltünk? A nem hétköznapi vendég várására, aki egyetlen csokoládéval vagy narancssal át tudta változtatni a telet és a decemberi estét az öröm és a szeretet ünnepévé. Az évek múlása ellenére még mindig szeretjük Szent Miklóst, és hiszünk benne, mert a belé vetett hit az emberi önzetlenségbe és jóságba vetett hit. Ezért érdemes róla beszélni mindent előre kiszámoló világunkban, mert ezek az apró, jelentéktelen jócselekedetek időnként megmenthetnek valakit a kétségbeeséstől – fogalmaz Arkadiusz Nocon.

Irgalmas Istenünk, Szent Miklós püspök közbenjárására őrizd meg minket minden veszélyben, hogy biztonsággal járjuk az üdvösség útját! A mi Urunk Jézus Krisztus, a Te Fiad által, aki Veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké. Ámen.

Magyar Kurír

A három lány kiházásítása

Egy elszegényedett nemesembernek három lánya volt, akiket megfelelő hozomány hiányában nem tudott férjhez adni. Így az a sors várt rájuk, hogy hajadonok maradnak és megélhetési prostitúcióra kényszerülnek. Miklós elhatározta, hogy segít rajtuk, de szerénységből ezt titokban tette. Az éj leple alatt egy arannyal telt erszényt dobott be a szegény ember ablakán, aki legidősebb leányát így tisztességesen férjhez tudta adni. Az elkövetkező években így tett a másik két lánnyal is, a harmadik évben azonban az apa megleste az adakozót, hogy megköszönje neki az ajándékot, de Miklós azt mondta, hogy egyedül Istennek tartoznak köszönettel.

A tengeri vihar lecsendesítése

270-ben Szent Miklós Jeruzsálembé ment zarándokútra. Vihar kerekedett és a mellettük haladó hajónak elszabadult az orrvitorlája. A háromfős legénységből, akik vissza akarták tenni, már kettőt a vihar a vízbe sodort, akik ilyen esetben általában odavesznek. Látva ezt Miklós a vízbe vetette magát, és magához ragadta a két fuldoklót, kimentette, majd az árbóchoz kötötte őket a köpenye övével. Ezt követően pedig helyére tette az orrvitorla árbócrúdját, ezzel megfeszítve a vitorlát, így a hajó egyenesbe jött. Miklós letérdelt és Istennek egy hálaimát mondott, majd a tengerbe vetette magát, hogy visszatérjen a hajójára. Amikor a hajósok a myrai templomban hálaimát mondtak megmenekülésükért, megismerték Miklóst és megköszönték neki a segítséget, s visszaadták neki a köpenye övét, amit szent ereklyeként hordtak magukkal a megmenekülésük óta. A viharba keveredett hajósok vészhelyzetben Szent Miklóshoz fohászkodtak.

A gabona sokasítása

Nagy éhínség idején a püspök megtudta, hogy a kikötőben horgonyoz egy hajó, amely a bizánci császárnak visz gabonát. Megkérte tehát a hajósokat, hogy rakják ki a gabona egy részét a szükség enyhítésére. A hajósok először nem akarták teljesíteni a kérést, mivel a rakományt a császárnak kellett szállítaniuk. Amikor Miklós megígérte nekik, hogy nem lesz bántódásuk, akkor átadták a gabona egy részét. Megérkezve Bizáncba, csodálkozva látták, hogy a gabona mennyisége nem csökkent.

Diana olaja

A pogányok imádtak egy fát, ami Diana istennőé volt (aki keresztény értelmezésben gonosz démon). Miklós elrendelte a fa kivágását. Bosszúból Diana ördögi olajat főzött a fából, ami azzal a tulajdonsággal bírt, hogy vízen és kövön is meggyullad. A sátán Miklóshoz induló zarándokoknak adta a hordót, hogy hitük jeleként kenjék be vele a szent ember házáat. Miklós azonban megjelent és a tengerbe dobatta a hordót, ami meggyulladt és sokáig égett a vízen. A vihar lecsendesítésével egybevonva gyakran ábrázolták középkori szárnyas oltárokon (pl. a jánosréti egykori főoltáron).

Három halálraítélt megmentése

Egy meghódított nép föllázadt a római uralom ellen. A császár három főemberét, Nepotianust, Ursust és Apiliót küldte ellenük. A rómaiakat a tenger partra kényszerítette Myra kikötőjében. Ekkor Miklós püspök meghívta őket vendégségbe, mert el akarta érni, hogy a katonákat tartsák vissza a rablástól. Amíg Miklós a vendégekkel időzött, a helytartó, akít megvesztegettek, három ártatlan katonát akart lefejeztetni. Amikor a püspök ennek hírére vette odasiétt a vesztőhelyre, ahol már ott térdepeltek az elítélt katonák és a hóhér fölemelte kardját. Miklós bátran rávetette magát, kardját kicsavarta a kezéből, és messzire elhajította, az ártatlanokat pedig kiszabadította. A helytartót megdorgálta, de miután az megbánta bűnét, megbocsátott neki.

Az elrabolt gyermek hazahozatala

Egy ember elindult Miklóshoz, hogy áldását kérje, hogy végre gyermeke szülessen. Amikor odaért, a püspök már halott volt, így a holttestet takaró vászonból ereklyeként magával vitt egy darabot. A következő év december 6-án a házaspárnak fia született. A gyermeket a hetedik születésnapján arab rablók magukkal vitték. Egy év múlva, ismét pont december 6-án, amikor a házaspár a Miklós-templomban imádkozott gyermekük megszabadulásáért, forgószelek kerekedett, amely felkapta a fiút és éppen a templom előtt tette le.